

Som begrundelse for forslaget anførte forslagsstillerne, at det måtte anses for rimeligt, at udenlandske statsborgere, der ønsker at drive lystfiskeri her i landet, er med til at sikre fiskebestandens opretholdelse på lige fod med de lokale lystfiskerforeninger og den danske stat, især da antallet af „turistlystfiskere“ i de senere år er vokset betydeligt og i dag skønsmæssigt andrager ca. 50.000 om året. Særlig for visse jyske vandløbs vedkommende havde denne belastning betydet et kraftigt fald i fiskebestanden.

Fisketegnsafgiften foresloges indsat i en *fond*, der skulle have til formål at *ophjælpe fiskebestanden* ved at give midler til udsætning af fiskeyngel og til andre fiskerifremmende foranstaltninger.

Endelig havde forslagsstillerne fundet det naturligt at udstrække den adgang, der findes i ferskvandsfiskeriloven til ansættelse af *opsynsmænd* med fiskerikontrolmyndighed, til også at gælde saltvandsfiskeriloven.

Lovforslaget fremsattes og behandlede sammen med det nedenfor omtalte *forslag til lov om ændring af lov om ferskvandsfiskeri* (Om pligt til i visse tilfælde at løse fisketegn og om oprettelsen af en fond til ophjælpning af fiskebestanden), med hvilket det havde meget til fælles.

Ved 1. behandlingen udtalte *fiskeriministeren* bl. a.:

„Jeg skal imidlertid ikke lægge skjul på, at jeg for mit eget vedkommende vil tillade mig at sætte et stort spørgsmålstejn ved, om det kan være en klog og rigtig foranstaltning at gennemføre de foreliggende to lovforslag. Når man ved, hvor betydelige indtægter *turismen* nu i en årrække har bragt til landet, og har hørt og læst om, hvor kraftigt turister reagerer i tilfælde, hvor de har indtryk af, at de behandles ringere end landets egne borgere, så tror jeg, at man skal *betænke sig meget*, inden man vedtager en så *udpræget forskelsbehandling* som foreslået med hensyn til adgang til et lystfiskeri, der for visse turister indgår som et attraktivt led i deres ferieadspredeiser. Jeg kan ikke forestille mig, at de forholdsvis små indtægter, som den foreslåede afgiftsordning må antages at ville kunne indbringe, kan opveje det, man risikerer at tabe ved en forskelsbehandling i form af utilfredse turister.

Jeg vil i denne forbindelse gerne sige, at jeg ikke tror på, at der vil blive tale om, at udlændinge vil løse fiskekort i nær så stort et omfang som antydnet i bemærkningerne til lovforslagene, hvori antallet af turistlystfiskere er anslået til 50.000 om året. Jeg støtter